

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 5C/186/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415211361
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matayová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1415211361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Janou Matayovou v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpený: Malata, Pružinský, Hegedűš & Partners s.r.o., so sídlom Prievozská 4/B, 821 09 Bratislava, IČO: 47 239 921, proti odporcovi: B. Z., I.. XX.XX.XXXX, bytom V. V. XXXX/X, 841 08 Bratislava, štátny občan SR o zaplatenie 4.511,30 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 3.072,19 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 3.072,19 Eur od 09.09.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 97,92 Eur, titulom zaplateného súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 220,85 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom začatie konania zo dňa 10.09.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.09.2015 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 4.511,30 Eur spolu s úrokom vo výške 15,90% ročne zo sumy 2.867,14 Eur od 09.09.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,28% ročne zo sumy 3.978,16 Eur od 09.09.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania titulom nesplateného úveru. Návrh odôvodnil tým, že dňa 18.01.2013 uzavrel navrhovateľ s odporcom zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 005528108R, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi úver vo výške 3.000,- Eur a odporca sa zaviazal úver uhradiť v 72 mesačných splátkach vždy k 15. dňu v mesiaci po 64,85 Eur. Zmluvné strany si dohodli, že vyčerpaný a nesplatený úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 15,90% ročne. Odporca nedodrжал platobnú disciplínu, v dôsledku čoho navrhovateľ určil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 15.11.2013. V zmysle čl. VI zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že pre prípad omeškania so zaplatením akýchkoľvek záväzkov podľa zmluvy je navrhovateľ oprávnený úročiť dlžnú sumu úrokom z omeškania. Navrhovateľ eviduje ku dňu 08.09.2015 voči odporcovi pohľadávku spolu vo výške 4.511,30 Eur, ktorú tvorí istina vo výške 2.867,14 Eur, úrok vo výške 1.016,14 Eur vyčíslený ku dňu 08.09.2015, úrok z omeškania vo výške 533,14 Eur vyčíslený ku dňu 08.09.2015 a neuhradené poplatky vo výške 94,88 Eur.

Súd doručil odporcovi návrh na začatie konania spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie sa k podanému návrhu dňa 23.03.2016. Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Navrhovateľ podaním doručeným súdu 31.05.2016 špecifikoval uplatnený nárok tak, že suma 4.511,30 Eur pozostáva z istiny vo výške 2.867,14 Eur, úroku vo výške 1.016,14 Eur vyčísleného k 08.09.2015, úroku z omeškania vo výške 533,14 Eur vyčísleného k 08.09.2015 a neuhradených poplatkov vo výške 94,88 Eur. Úrok vo výške 1.016,14 Eur bol vyčíslený v súlade s čl. IV zmluvy, kde bola dohodnutá výška úrokovej sadzby 15,90% ročne. Pokiaľ ide o úrok z omeškania vo výške 533,14 Eur, tento sú navrhovateľ uplatnil v súlade s č. 4.2 obchodných podmienok, podľa ktorých je navrhovateľ oprávnený úročiť sadzbou úrokov z omeškania všetky čiastky, so zaplatením ktorých je dlžník v omeškaní. Poplatky vo výške 94,88 Eur pozostávajú zo sumy poisťného za mesiace júl, august, september a október 2013, spolu 14,88 Eur, sumy 10,- Eur za upomienku a 70,- Eur za dve výzvy.

Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 06.06.2016 na ktoré riadne predvolal právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu.

Právny zástupca navrhovateľa zotrval na písomnom návrhu a žiadal mu v plnom rozsahu vyhovieť. Na otázku súdu aké boli úroky z úveru ku dňu zosplatnenia úveru právny zástupca navrhovateľa poukazoval na tabuľku na čl. 46 preukazujúcu platobnú disciplínu odporcu, z ktorej vyplýva, že ku dňu zosplatnenia úveru (15.11.2013) úroky z úveru predstavovali sumu 190,17 Eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: návrhom na začatie konania doručený 11.09.2015, zmluvou o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.01.2013, obchodnými podmienkami pre ČSOB spotrebiteľské úvery, výpisom z účtu odporcu, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 16.11.2013, poštovým podacím hárkom, vyčíslením pohľadávky k 08.09.2015, špecifikáciou nároku zo dňa 30.05.2016, prehľadom platobnej disciplíny odporcu, poslednou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky z 09.10.2013, sadzobníkom pre fyzické osoby - občanov, históriu úverového účtu a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 18.01.2013 zmluvu ČSOB spotrebnom úvere č. 005528108R na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 3.000,- Eur, ktoré sa odporca zaviazal platiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 64,85 Eur vždy k 15 dňu v mesiaci s uvedením úrokovej sadzby vo výške 15,90 % ročne. Nakoľko si odporca neplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, navrhovateľ ho listom zo dňa 09.10.2013 vyzval, aby uhradil dlh, ktorý k 08.10.2013 predstavoval sumu 330,03 Eur vrátane príslušenstva, inak navrhovateľ pristúpi k zosplatneniu úveru. Vzhľadom k tomu, že odporca dlžnú sumu neuhradil, navrhovateľ listom zo dňa 16.11.2013 oznámil odporcovi, že dňom 15.11.2013 sa stal splatným celý úver. Zároveň ho vyzval, aby zaplatil celú dlžnú čiastku, ktorá bola vo výške 3.159,- Eur. Odporca žalovanú sumu ani do dňa podania návrhu na začatie konania neuhradil.

Z prehľadu platobnej disciplíny odporcu vyplýva, že odporca uhradil navrhovateľovi len sumu 416,38 Eur, dlžná istina ku dňu zosplatnenia úveru predstavovala sumu 2.867,14 Eur a úrok z úveru sumu 190,17 Eur.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 369 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného k prvému dňu omeškania, dlžníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Účastníci uzatvorili zmluvu o úvere, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ v spojení s § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže navrhovateľ poskytol odporcovi úver v rámci svojho podnikania a zároveň úver bol odporcovi poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Vzhľadom k tomu, že išlo o spotrebiteľský úver uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné náležitosti ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch (§9). Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy súd zistil, že táto obsahuje náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 18.01.2013 vznikol záväzkovo právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom, a to uzavretím zmluvy č. 005528108R o ČSOB spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi úver vo výške 3.000,- Eur, ktorý mal byť splácaný v pravidelných mesačných splátkach vo výške 64,85 Eur vždy k 15. dňu v mesiaci. Vo Všeobecných obchodných podmienkach patriacich k zmluve sú uvedené podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania a podmienky neplnenia zmluvných povinností. Odporca si svoje povinnosti neplnil a splátky navrhovateľovi riadne neplatil, preto navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 15.11.2013, pričom výška dlžnej sumy predstavovala 3.159,- Eur. Navrhovateľ v konaní žiadal priznať sumu 4.511,30 Eur spolu s úrokom vo výške 15,90% ročne zo sumy 2.867,14 Eur od 09.09.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 3.978,16 Eur od 09.09.2015 do zaplatenia, pričom suma 4.511,30 Eur pozostáva z istiny vo výške 2.867,14 Eur, úroku vo výške 1.016,14 Eur vyčísleného k 08.09.2015, úroku z omeškania vo výške 533,14 Eur vyčísleného k 08.09.2015 a neuhradených poplatkov vo výške 94,88 Eur.

Pokiaľ ide o navrhovateľom uplatnené úroky vo výške 15,90% zo sumy 2.867,14 Eur od 09.09.2015 do zaplatenia a úroky z úveru vo výške 825,97 Eur (rozdiel medzi uplatnenými úrokmi z úveru vo výške 1.061,14 Eur ku dňu podania návrhu a sumou 190,17 Eur - úrokmi z úveru ku dňu zosplatenia úveru), tieto súd nepovažoval za dôvodné a v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.06.2015, sp. zn. 6Co/190/2014, podľa ktorého splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, dispozície s ktorými sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok.

Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi,

ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto podstatnom rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce ku skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa poprel účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd by týmto podporoval stav, v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov.

Uvedenou úvahou sa súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že ak jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa, ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

Súd nemohol vyhovieť ani návrhu v časti žalovanej sumy 533,14 Eur predstavujúcu nezaplatené úroky z omeškania, ktoré boli počítané z nedoplatkov na splátkach riadneho úroku. Požadovať úroky z omeškania (ktoré v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka predstavujú príslušenstvo pohľadávky) z úrokov nemá oporu v zákone (Občianskom ani Obchodnom zákonníku). Obchodný ani Občiansky zákonník totiž neustanovujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny a následne tak právo veriteľa požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil aj úroky z omeškania. Navrhovateľ však neuzatvoril s odporcom takúto dohodu. Článok 4.2 obchodných podmienok nie je takouto dohodou, preto súd návrh v tejto časti zamietol. Aj keby navrhovateľ s odporcom takúto dohodu uzatvoril, súd by ju vzhľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom považoval za neprípustné odchýlenie sa od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech odporcu ako spotrebiteľa (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Navrhovateľom uložené poplatky vo výške 80,- Eur súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže poplatky neboli s odporcom dojednané individuálne v zmluve o ČSOB spotrebiteľskom úvere, ale sú upravené len v Sadzobníku poplatkov ČSOB, ktorý netvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, pričom navrhovateľ ako dodávateľ služby je oprávnený tento sadzobník poplatkov jednostranne meniť bez

ohľadu na vôľu dlžníka - odporcu. Zasielanie upomienok a výziev na zaplatenie nie je bankovou službou poskytovanou odporcovi, za ktorú by patrila banke odplata. Tieto poplatky predstavujú plnenie, ktorými sa odporcovi neposkytuje skutočné protiplnenie, poplatky za upomienky vyjadrujú finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. V tejto súvislosti konajúci súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/190/2011 z 25. novembra 2012. Na viac súd považuje za potrebné uviesť, že výzva zo dňa 09.10.2013, ktorú banka zaslala odporcovi, predstavuje zákonnú podmienku v zmysle

§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na základe ktorej si môže navrhovateľ uplatniť zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, jej vystavenie preto nemôže byť pričítané na vrub odporcovi. Súd preto návrh v časti poplatkov vo výške 80,- Eur zamietol.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, keď si odporca svoje povinnosti ako dlžník zo spotrebiteľskej zmluvy neplnil, súd ho v zmysle citovaných ustanovení zákona zaviazal na zaplatenie sumy 3.072,19 Eur (z toho istina vo výške 2.867,14 Eur, úrok z úveru ku dňu zosplatenia úveru vo výške 190,17 Eur a poistenie úveru vo výške 14,88 Eur).

Navrhovateľ žiadal priznať úroky z omeškania vo výške 8,25% ročne od 09.09.2015. Nakoľko si uplatnil omeškanie dlžníka až dňom 09.09.2015, výška úrokov z omeškania ku dňu omeškania bola 0,05% (a nie 0,25% ako žiadal navrhovateľ). Nakoľko sa odporca dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania, súd ho zaviazal v zmysle citovaného ustanovenia zákona aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 8,05 % od 09.09.2015 (deň nasledujúci po podaní návrhu na začatie konania) až do zaplatenia. Priznaná výška úrokov z omeškania je v súlade s § 3 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. - k uplatnenému dňu omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,05 % + 8 percentuálnych bodov.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovateľ si v podanom návrhu uplatnil náhradu trov konania za súdny poplatok vo výške 270,50 Eur a za trovy právneho zastúpenia vo výške 610,07 Eur (za 3 úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. podanie návrhu, 3. účasť na pojednávaní 06.06.2016, pričom za jeden úkon si uplatnil 161,01 Eur s DPH + 2x režijný paušál vo výške 8,39 Eur s DPH za úkony vykonané v roku 2015 a 1x 8,58 Eur s DPH za úkon vykonaný v roku 2016). Navrhovateľ žiadal uložiť povinnosť odporcovi zaplatiť mu sumu 4.511,30 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania. Súd priznal navrhovateľovi sumu 3.072,19 Eur s príslušným úrokom z omeškania. Úspech navrhovateľa v pomere k žalovanej pohľadávke teda činí 68,10 % (3.072,19 Eur z 4.511,30 Eur). Úspech odporcu v pomere k žalovanej pohľadávke potom činí 31,90 % (1.439,11 Eur z 4.511,30 Eur). Odrátaním úspechu navrhovateľa od úspechu odporcu vyjde čistý úspech navrhovateľa 36,20 %. V prejednávanej veci by bol navrhovateľ povinný zaplatiť odporkyňi pomernú časť jej vzniknutých trov konania. Vzhľadom k tomu, že si odporkyňa žiadne trovy neuplatnila, ani jej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej ich náhradu nepriznal. Súd preto uložil povinnosť odporcovi zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 97,92 Eur titulom zaplateného súdneho poplatku a vo výške 220,85 Eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, navrhovateľ môže podať návrh na vykonanie exekúcie.